

Мало послѣ това заповѣда царь два знатни дворенина, старѣйшинѣ вѣночерпца, и старѣйшинѣ хлѣвотворца, въ сѣщѣ тѣхъ темницѣ да ги хвърлатъ. Темничный надзиратель предаде ги на Іосифа, които е постѣпилъ съ ними особито любезно. Подеръ много вѣкъма дойди еднождь Іосифъ рано при тѣхъ, и пригледа, чи сѣ твърдѣ печални и сѣщени. Нажали мѣ са, и прѣателски ги попыта: Защо сте днесъ толко прѣскорвни и сѣщени? что вы е оужалостило? Они мѣ отговориха: Снѣвахмы чѣдесни сѣнове, и нѣмамы никого, да вы ги истѣлѣваля намъ. Іосифъ, рече имъ: Самъ единъ Богъ предпознава какво щѣ вѣди; но кажите ми какво сте сѣнѣвали.

Това старѣйшина вѣночерпецъ мѣ рече: видѣлъ съмъ на санѣ си еднѣ вѣнограднѣ лозѣ съ три гроздове: пристори ми са, чи лозѣ тѣхъ порастѣ, раззеленѣ, разцвѣтѣса и гроздѣ то оуздѣрѣ. Азъ Царевъ тѣхъ чашѣ имахъ въ рѣкѣхъ та си, взехъ еднѣхъ гроздъ, исцѣдихъ го въ нѣжъ и дадохъ на царѣхъ да пѣе. — Іосифъ, комѣ то е Богъ особита проникателность даровалъ, отговори мѣ така: Три тѣхъ гроздове сѣ три дни послѣ които щѣ опоманѣ царъ твои тѣхъ вѣрни заслѣги, и щѣ тѣхъ постави пакъ заради тѣхъ на прѣдишно то ти достоинство. Пакъ щѣ мѣ пзланишъ и давашъ чашѣ тѣхъ, както и прѣди. Но смыслиса и за менѣ, моляхъ ти са, и вѣди ми милостивъ, измоли цара да мѣ ослободи отъ темницѣ тѣхъ, понеже невинно страдахъ; отъ Ханаанъ съмъ оукраденъ и безъ причинѣхъ въ темницѣ тѣхъ хвърленъ.

Старѣйшина хлѣвотворецъ, като видѣ колько проникателно прорицава, и колько оумно тѣлѣва сѣнове тѣхъ Іосифъ, рече мѣ: Азъ снѣвахъ, какъ носихъ три кошницы на главѣхъ си, въ отгорнѣхъ тѣхъ были са различни красни за цара хлѣвове, надъ коато птицы тѣхъ слѣтѣвали и отъ кошницѣхъ тѣхъ на глава ми шли. Твоѣхъ снѣхъ знаменѣва какъ: три кошницы сѣхъ три дни, послѣ които щѣ тѣхъ овѣси Фараонъ, и птицы тѣхъ щѣ поадѣтъ тѣло то ти.